

Oversigt over Plantesygdomme.

219. — Maj 1937.

Der er for Maj Maaned indkommet Beretninger fra 84 Medarbejdere; endvidere er der besvaret 520 Forespørgsler.

KORN.

Manganmangel (Lyspletsyge) i Vintersæd er konstateret mange Steder, fortrinsvis paa de lettere Jorder, hvor der er kalket og merglet for stærkt. Angrebene er snarest svagere end i Fjor, men alligevel stærkere, end man skulde have ventet efter den rigelige Nedbør, der har gjort Jorden usædvanlig fast. Gennemgaaende er Rugen mere angrebet end Hveden (K. Møller, J. Chr. Andersen-Lyngvad, H. P. M. Christiansen, A. P. Aidt). Utvivlsomt bliver Manganmangel alt for ofte erkendt for sent, og Skaden derfor større end nødvendigt. Mange Landmænd er ikke klare over denne Sygdoms tidligste Tegn, lys Farve og svag Vækst, som i de værste Tilfælde altid kan findes i Marts—April og ikke sjældent allerede om Efteraaret kort efter Spiringen; »Vinteren« faar vist for ofte Skyld for mislykkede Vintersædsmarker« (Johs. Dons Christensen).

En Hvedemark paa Tylstrup Forsøgsstation saa i Efteraaret godt ud, men blev stærkt medtaget af Barfrosen i Foraaret; d. 22. April fik den 400 kg Svovlsur Ammoniak pr. ha og rettede sig derpaa stærkt, men midt i Maj kom der et stærkt Angreb af Lyspletsyge; Reaktionen ca. 6.5 (Sv. Svendsen). Ved Tønder er truffet lignende Angreb i Hvede paa Jorder med ret lav Reaktion, skønt der ikke er merglet i de sidste 20 Aar (L. Nørsgaard). Mangansulfat hjælper overalt godt, jo bedre desto tidligere det udstrøs. Omvendt ser man ogsaa Manganmangelen fremkaldt eller forstærket ved fejl Behandling som Tilførsel af Ajle og Salpeter (A. Pedersen).

I Vaarsæd begyndte Manganmangelen at komme til Syne i Maanedens Slutning, stærkest i Ugen d. 23.—30. Maj med det tørre, varme Vejr, og særlig i de tidligst saaede Marker. Saatidens Betydning illustreres bedst af en Beretning fra Statens Marskforsøg ved Højer, hvor Lyspletsygen kom stærkt i Havre saaet d. $\frac{7}{4}$, svagere i den, der var saaet d. $\frac{11}{4}$, medens der endnu ved Maj Maanedes Udgang ikke var Lyspletsyge efter Saaning d. $\frac{3}{5}$. De stærkest angrebne Sorter er Højer Nr. 10 og Abed Nr. 17, medens

Sort fransk Havre er mindre skadet. Jordens Reaktionstal er 7.0; Marken merglet 1910 med 40 m³ 36 % Mergel pr. ha (Viggo Nielsen). Paa Toftlund-egnen ses tydelige Angreb paa de gamle Mergeldyngers Plads efter mere end 20 Aars Forløb; det maa mane Landmændene til at faa Mergelen ordentlig spredt (Fr. Heick). Ved Fossevangen er der i Aar for første Gang set Lyspletsyge i Grønjordshavre, i de i 1927 anlagte Kalkforsøg; Angrebet er stærkest efter 40.000 kg Kalk i Kridt, svagere efter samme Mængde Kalk i Form af Mergel (N. Abildgaard). Ved Tylstrup er en Havremark i et Grøngødningsforsøg stærkt præget af Manganmangel i Parcellerne uden Superfosfat (Sv. Svendsen). Paa Aalborgegnen har Lyspletsyge hidtil været mest fremtrædende i Byg; det skyldes sikkert den almindelige Brug af Kalksalpeter til Byg og Svovlsur Ammoniak til Havre (J. Chr. Andersen-Lyngvad).

Mangansulfat er dyrt, og mange kvier sig ved at købe det; derfor er der saa meget mere Grund til at modarbejde Manganmangel ved Tromling, Svovlsur Ammoniak og ved at arbejde mindst muligt i Jorden. Ved Kolind har man godt Resultat af at lade være at pløje Roejorden (E. Staunskjær).

Kalimangel i Byg, især efter Kaalroer eller sent pløjet Grønjord, er truffet i omtrent samme Omfang som i tidligere Aar. Kulde og Fugtighed kan fremkalde Kalimangelsymptomer, dog aldrig, hvor der er givet Kali eller Ajle til Bygget; i de lettere Tilfælde forsvinder Tegnene hurtigt af sig selv ved indtrædende Varme, men i de værste tager det lang Tid. Der er set flere Eksempler paa Kaligødningens heldige Indflydelse: »50—100 kg Kali pr. ha sidst i Maj har givet godt Udslag« (E. Staunskjær). »Et Forsøg i Byg efter Kaalroer viser tydeligt Udslag for Kali« (K. Hasle Nielsen). »I et enkelt Gødningsforsøg med Byg efter Kaalroer viser 100 kg Kali pr. ha stærk Virkning« (Martin Olsen, Slagelse). »Et Forsøg i Rislev viser smuk Virkning for 100 og 200 kg Kali, Planterne er der store og grønne, medens de ugødede er smaa og hvidspidsede« (P. Grøntved).

Ved Varde ses tydeligt Virkningen af Kaalroer to Aar i Forvejen (A. Pedersen). Paa Samsø er Bygget meget længe om at rette sig, hvor det ikke faar Kaligødning (P. Riis Vestergaard).

Vaad, skorpet og ubekvem Jord, Kvælstofmangel opstaaet muligvis ved Udvaskning, og stærke Smelderangreb har i Aar gjort Bygmarkerne megen Skade, men bortset fra det, skal Kalimangelsymptomerne flere Steder være mere udprægede end tidligere Aar (Johs. Dons Christensen).

Kobbermangel (Gulspidsyge) viste sig omkring 1. Maj i Sydjylland i en Hvedemark, hvor Jorden var pløjet for dybt. I Maanedens Slutning kom den i Havre i Himmerland (S. A. Ladefoged).

Tigerstrikning paa tidlig saet Havre, Magniummangel fremkaldt af for sur Jord, er ved Aalborg set i saa haard en Grad, at Havren næsten døde bort (J. Chr. Andersen-Lyngvad), Jordens Reaktion var 4.2.

Byggets Bladpletsyge (*Pleospora teres*) ses ved Næstved angribe Abed Archer Byg langt stærkere end Kenia- og Maja Byg; Saasæden har naturligvis været uafsvampet i begge Tilfælde (P. Grøntved). I Himmerland har man konstateret mange ondartede Angreb af Bladpletsyge, selv hvor Bygget er afsvampet (S. A. Ladefoged). Man kan hertil sige, at saa

har Behandlingen ikke været god nok, enten er der brugt for lidt Afsvampningsmiddel, hvad der ofte vides at være Tilfældet, eller ogsaa er dette ikke blandet ordentlig i Saasæden. Naar Sygdommens sekundære Angreb kommer i Juni—Juli, siger det derimod intet om Afsvampningen, thi saa kan Smitten stamme fra andre nærliggende, ikke afsvampede Marker.

BÆLGPLANTER.

Kløverens Bægersvamp (*Sclerotinia trifolii*) er gennemgaaende ganske usædvanlig godartet. »Jeg har paa mine hidtidige Ture i Sommer næppe set 100 angrebne Kløverplanter ialt«, skriver Konsulent N. A. Olesen fra Nordjylland. Det ser ud til at gaa mest ud over Rundbælgen; »hvor den har været saaet i Blanding med sildig Kløver, har denne sidste klaret sig, medens Rundbælgen er dræbt« (Johs. Dons Christensen, Fr. Bek Pedersen, Fr. Slipsager). Ved Tystofte er en Del udplantede Rødkløverplanter faldet hele Maj Maaned, medens der ikke har været Angreb i de almindelige Kløvermarker (H. Bagge).

RODFRUGTER.

Rodbrand hos Runkel- og Sukkerroer (*Phoma betae*, *Pythium Baryanum*) optraadte ved Hornum saa faretruende, at Udtyndingen maatte opsættes. Frøet var afsvampet, og Jordens Reaktion 7.5 (Hakon Sørensen). Ved Hejls blev en Mark slemt hærget af Rodbrand, Runkelroerne værre end Sukkerroerne; ogsaa her var Frøet afsvampet, og Jordreaktionen var 7.0. Aaret forud var der Runkelroer i samme Mark, ogsaa de var lige saa angrebne (Ejnar Pedersen). Her er sikkert Tale om Jordsmitte med Rodbrandsvampe. Paa Nordfyn er ogsaa konstateret nogle Tilfælde af Rodbrand (T. K. Ladegaard).

I Kaalroer er i Kousted ved Bjerregrav set et pletvis Rodbrandangreb (Th. Jensen). Det kan her dreje sig om Rodfiltsvamp eller *Phoma lingam*.

Sandflugt har sidst i Maj i høj Grad generet Roerne i Vestjylland (S. M. Sørensen) og paa Samsø.

KARTOFLER.

Kartoffelens Rodfiltsvamp (*Rhizoctonia solani*) vil i Aar komme til at nedsætte Udbyttet af de tidlige Kartoffler stærkt, i mange Tilfælde vil hver anden eller hver tredie Plante give lidt eller næsten intet Udbytte (P. Riis Vestergaard).

OLAF NIELSEN.

FRUGTHAVEN.

Stormen sidst i Maj har mange Steder sat sit Præg paa Haverne, især er det gaaet ud over Pæretræerne, som har faaet sorte, vindslidte Blade.

26 Indberettere har besvaret nedenstaaende Skema, og sammenlagt ser Besvarelsenerne saaledes ud:

Maj 1937.					
Svampesygdomme paa Frugttræer og Buske	Intet Angreb	Angreb i k k e almindelige		Angreb almindelige	
		svage	stærke	svage	stærke
Æblemeldug.....	7	8	1	3	
Monilia paa Æbleskud.....	5	12	2	5	
» » Kirsebærskud.....	4	3	6	5	3
Stikkelsbærdræber.....	4	4	4	3	3

Hertil er knyttet en Del Bemærkninger.

Æblemeldug (*Podosphaera leucotricha*) har vi især spurgt om, fordi vi ved, at denne Sygdom i de sidste Aar er blevet meget udbredt i Tyskland og ofte har været meget ondartet. Endnu ser det altsaa ikke ud til, at den er af væsentlig Betydning her i Landet i Aar, og selvom den er set adskillige Steder i de senere Aar, saa synes den dog endnu aldrig at have været faretruende. Sandsynligvis vil Æblemelduggen ikke have Chance for at blive særlig alvorlig her i Landet, fordi der mange Steder sprøjtes med Svovlkalk før og efter Blomstringen, og Svovlkalk er et godt Middel mod denne Sygdom, det er Svovlpudring ogsaa. Hvor der er Meldug, bør der derfor anvendes Svovlmidler, hvis det ikke drejer sig om meget svovlømfindtlige Sorter. Til dem maa Sprøjtning med $\frac{1}{2}$ Liter Formalin og 1 kg Sæbe til 100 Liter Vand anbefales.

Æblemelduggen er ofte værst paa Espaliertræer, og dette fremhæves ogsaa fra nogle Sider i Aar. Som angrebne Sorter nævnes: Bismarck, Graastener, Ildrød Pigeon, Møllers Venus og Transparente blanche. Paa Fæmø er Knopperne paa sidste Aars Skud hæmmet betydeligt i Udvikling paa Transparente blanche paa Espalier; denne Sort synes at være en stor Ynder af Svovl, baade som Vædske og som Pudder, meddeler Aton Andersen.

Æbleskurv (*Venturia inaequalis*) begyndte ca. 25. Maj ved Odense paa 4-aarige Graastentræer, som ikke fik Bordeauxvædske ved Løvspring (N. Dullum).

Pæreskurv (*Venturia pirina*) er allerede ondartet paa Frugterne af Beurré Giffard i en Have ved Lyngby.

Monilia paa Æbleskud (*Monilia laxa* f. *mali*) er endnu ikke i Almindelighed alvorlig, men som det ses af Skemaet, har der dog været en Del Tilfælde. Som angrebne nævnes Belle de Boskoop, Cox' Orange, Cox' Pomona, Dronning Louise, James Grieve og Lord Suffield.

Monilia paa Kirsebærskud (*Monilia laxa*) er mere udbredt end Monilia paa Æble. Fra Slagelse—Skelskør skrives: »Monilia er meget stærkt udviklet paa Ostheimer og en Del paa Skyggemorel og Almindelig Surkirsebær« (A. Sauer). Paa Kalundborgegnen er der en Del Angreb særlig paa Skyggemorel (N. F. J. Larsen). Ved Fakse er der lidt Angreb alle Vegne paa de sure Kirsebær, men *Prunus triloba* er stærkt angrebet (Phillip Helt). Ved Næstved er Angrebet stærkt udbredt og særlig ond-

artet paa Ostheimer og Skyggemorel. Den findes næsten overalt paa Almindelig Surkirsebær, men her er Angrebene ikke saa voldsomme (M. E. Elting). Paa Lolland-Falster er der adskillige stærke Angreb paa Surkirsebær (Ove Skov). I Maribo Amt er der set enkelte, meget stærke Angreb (Georg Jensen). Paa Varde-Esbjergegnens er de forholdsvis faa Kirsebærtræer, som findes, allerede stærkt plaget af Monilia og Gummiflod (M. Sørensen).

Ferskenblæresyge (*Taphrina deformans*) er stærk i en Have paa Vestlolland (Ove Skov).

Heksekoste (*Taphrina insititiae* og *cerasi*) er fundet flere Steder paa Blomme, Sur- og Sødkirsebær paa Slagelse-Skelskøregnen (A. Sauer).

Stikkelsbærdræberen (*Sphaerotheca mors uvae*) har desværre allerede vist sig flere Steder, det kniber ofte med at holde den nede. Ved Fakse er der mange stærke Angreb, særlig hvor Buskene staar indelukket (Phillip Helt). Paa Slagelse-Skelskøregnen har Sygdommen bredt sig meget, hvor Buskene ikke er sprøjtede (A. Sauer). Paa Kalundborgegnen findes ofte meget stærke Angreb. I en Have, hvor der blev sprøjtet med en Vinterkarbolineum, er der kun meget lidt Stikkelsbærdræber (N. F. J. Larsen). I Maribo Amt er Angrebene stærke og hyppige. $\frac{1}{2}$ pCt. Formalin synes ikke at virke tilstrækkeligt (Georg Jensen). Fra Lolland-Falster nævnes iøvrigt, at hvor Bekæmpelse ikke gennemføres, er der stærke Angreb paa modtagelige, især nyere Sorter; stærke Angreb saas allerede paa Skud midt i Maj. Iøvrigt er svagere Angreb almindelige (Ove Skov). I Svendborg Amt er Stikkelsbærdræberen begyndt at komme paa de nederste Bær (Hans Larsen). I Jylland synes den ikke at have gjort sig videre bemærket i Maj (E. Christiansen, Esbjerg; M. Sørensen, Esbjerg; J. C. Myrhøj, Skive).

Ved Aarhus er Stikkelsbær blevet stærkt svedet efter Sprøjtning i Marts med en Vinterkarbolineum (N. Gram).

KØKKENURTER.

Mosaiksyge paa Tomater er efter vor Formening almindelig i Aar. Dette bekræftes af følgende Udtalelse: »Mange svage og enkelte stærke Angreb« (Verner Nielsen). Om Stribesyge skriver samme Indberetter: »Enkelte angrebne Planter kan findes i næsten alle Huse«.

Fløjlsplet (*Cladosporium fulvum*) er begyndt.

Frosten har dræbt næsten alle Artiskokker paa Hasleveggen trods Vinterdækning (H. Wedege).

PRYDPLANTER.

Tulipan-Drueskimmel (*Botrytis tulipae*) er almindelig, dog af varierende Betydning, som følgende Indberetninger viser: »Drueskimmen har været meget ondartet i Aar og er fundet overalt i mit Distrikt« (A. Sauer, Slagelse). »Angrebet er meget almindeligt og ret ondartet her paa Egnen« (H. Wedege, Haslev). »Enkelte Blomster er angrebet« (Hakon Sørensen, Hornum). »Ret slem« (J. C. Myrhøj, Skive). »Lidt Angreb paa Copland« (E. Christiansen, Esbjerg).

Baade fra Øerne og Jylland meldes, at Angrebet saa alvorligt ud,

men det gode Vejr har i betydelig Grad standset Angrebet (Verner Nielsen, A. Gylling). Den samme Erfaring har vi gjort her i Lyngbys og Københavns Omegn.

Tjørnemeldug (*Podosphaera oxycanthae*) er alvorlig paa Varde-Esbjergnegnen (M. Sørensen).

Frostskade. Følgende Udtalelse viser Eftervirkningen af Frosten i Vinter i den kolde, blæsende Periode: »I Maj iagttog man mange Steder langs Øresunds og Køgebugts Kyster, at Løvtræernes Knopper var blevet dræbt i Januar-Februar. Døde Knopper er set paa Birk, Blomme, Bøg, Elm, Kirsebær, Lind, Røn og Slaaen samt paa forskellige Prydbuske m. m. De samme Steder stod Hestekastanie, Løn og Poppel friske. Ofte var Kvistene friske, og det kunde se ud, som om nogle af de sovende Øjne vilde bryde (Verner Nielsen).

ANNA WEBER.

LANDBRUGSAFGRØDER.

Havreaal (*Heterodera schachtii*). Der er indløbet mange Beretninger om alvorlige Angreb, og det fremhæves ofte, at Skaden viste sig særlig tidlig og var værre end ellers. Nye Fund er gjort ved Varde (A. Pedersen) og ved Gjørding (K. Jakobsen). Det ses saaledes, at de vestjydske Jorder ingenlunde er fri for Havreaal.

Jordlopper (*Phyllotreta spp.*). Der foreligger talrige Indberetninger om stærke Angreb, der ofte nødvendiggjorde Omsaaning. Værst var det naturligvis, hvor Jorden var ubekvem og knoldet. Fra Sorø skrives: »15 Tdr. Land Kaalroer saaet d. 15. April blev fuldstændigt ødelagt og maatte omsaas. Kaalroer lagt 5 Dage senere klarede sig godt« (Geert Olsen). Fra Skelskør meldes, at Pudring med Derris (10 %) har givet godt Resultat, og lignende Erfaringer er gjort ved Slagelse (M. Olsen).

Glimmerbøsser (*Meligethes aeneus*). Særlig paa Sjælland optraadte Billerne mange Steder i ondartet Grad, indtil det kolde Vejr standsede Angrebet noget. Fra Skelskøregnen skrives: »Mange Steder har man opnaaet meget tilfredsstillende Resultater med Pudring med Derrispudder (10 %). Der anvendtes ca. 5 kg pr. Td. Land« (H. Wraae-Jensen). Vi havde selv Lejlighed til at se den gode Virkning af en saadan Behandling.

Smælderlarver (*Agriotes spp.*). Der er indløbet 36 Beretninger foruden Meddelelser i Breve om betydelige og ofte ødelæggende Angreb af Smælderlarver i Hvede og Vaarsæd, sjældnere i Roer. Larverne kan altsaa siges at være optraadt overordentlig ondartet i Aar. Af de mange Beretninger vælges nogle Eksempler. Fra Lemvigegnen: »Smælderangrebet er særlig ondartet i Aar, i flere Tilfælde helt ødelæggende, saa Kornet maa saas om« (N. Mølgaard). Fra Varde: »Angrebene har i dette Foraar været hyppige og tildels meget ondartede. Kartofler bestemt til Spisebrug har ofte ved Sorteringen vist sig stærkt gnavede, saa Sorteringen har været vanskelig, og Svindet betydeligt (King Edward synes stærkere angrebet end andre Sorter). Der gives enkelte Lokalteter, hvor Larverne optræder stadigt Aar efter Aar, skønt der ikke er Udlægsmark i Sæd-

skiftet» (A. Pedersen). Fra Haderslev: »Angrebet har været betydeligt stærkere og mere udbredt end i de seneste Aar« (Fr. Nielsen). Fra Abed: »Ganske usædvanlig stærke Angreb her i Korn og pletvis i de nyspirede Roer« (H. A. B. Vestergaard). I Sydsjælland var der overordentlig mange Angreb i Hveden (P. Grøntved).

Runkelroebillen (*Atomaria linearis*). I nogle Marker med Sukkerroer i Sydsjælland optraadte Billerne i stort Tal og anrettede betydelig Ødelæggelse, der nødvendiggjorde Omsaaning. Først gnavede Billerne af Kimstængelen, senere gnavede de ogsaa Huller i Bladene.

Endvidere fandtes Angreb paa Møn (J. Winther Eriksen) og paa Lolland. Det bemærkedes, at Angrebene var værst, hvor Jorden var løs og bekvem, men udeblev i de faste, fugtige Partier (O. J. Olesen).

Aadselbillelarver (*Blitophaga opaca*). Fra Tønder Amt skrives, at Larverne har vist sig enkelte Steder i Runkelroemarken, og selvom Angrebene ikke er særlig haarde nu, er enkelte Marker sat væsentlig tilbage i Vækst (L. Nørsgaard).

Snudebillen (*Cneorrhinus plagiatus*) angreb Kaalroer og Turnips ved Aars (S. A. Ladefoged), samt Kaalroer og Runkelroer i Vestjylland (H. K. Andersen). Disse Angreb, der er bemærket i de senere Aar, synes at blive almindeligere.

Oldenborrer. I Sønderjylland (Lindet Skov, Toftlund, Jels) sværmede Billerne stærkt fra Begyndelsen af Maj Maaned. Her drejer det sig imidlertid om den Sortrandede O. (*Melolontha hippocastani*), og det er interessant, at denne Art saaledes har 4-aarig Udvikling i Sønderjylland, medens dens Udvikling er 5-aarig i Vendsyssel. Den almindelige Oldenborre sværmede i ringere Tal i Nordsjælland og Sydsjælland, men det drejer sig her om en Stamme uden større Betydning. De Larver, der i saa stort Tal findes i Jorden paa Vejleegnen, i Sydsjælland, visse Steder i Nordsjælland (Kollekolle, Lynge, Egnen syd for Hornbæk m. m.) tilhører den Stamme, der skal flyve i 1938. Disse Larver, der forpupper sig omkring d. 1. Juli, har ikke gjort megen Skade i Aar. Hist og her har de dog tyndet Sæden noget, f. Eks. paa Roskildeegnen (K. M. Nielsen) og i Sydsjælland (P. Grøntved).

Stankelbenlarver (*Tipula paludosa*). Et stort Antal Beretninger lød paa stærke Angreb i Vaarsæd, Græs og nu og da ogsaa i Roer. Paa Øerne forekom spredte Angreb, der kun i faa Tilfælde var alvorlige, medens der fra de forskellige Egne (fra Himmerland til Sydgrænsen) indløb 20 Beretninger om stærke eller meget stærke Angreb. Fra Vildmosen, hvor Larverne optraadte saa talrigt sidste Aar, modtoges dog ingen Beretning om Angreb. Fra Nr. Nebel skrives: »Stærke Angreb i alle Kornmarker, hvor Forfrugten er Græs. Mange Marker omsaaet, hvor Giftklid er anvendt for sent. Det synes, som om Giften ikke har virket, hvor den er blandet i Engelsk Klid« (S. M. Sørensen).

Haarmyglarver. Som meldt i sidste Beretning var der mange slemme Angreb paa Fyn (særlig Nyborg-Kertemindeegnen) og paa Kalundborgegnen. Myggene klækkedes i sidste Halvdel af Maj, og det viste sig at være *Bibio hortulanus*, der var paa Spil i Aar. Tidligere har det ofte drejet sig om *Bibio ferruginatus*.

Fritfluen (*Oscinis frit*). Om sent bemærkede Angreb i Vintersæden indløb endnu nogle Beretninger. Fra Jylland skrives saaledes: »I flere Tilfælde er iagttaget Angreb, der ikke har givet sig til Kende i Efteraaret, men først i Tiden Februar-April. Skaden har flere Steder været meget ondartet, saa Plantetallet er gaaet ned til under Halvdelen, og enkelte Steder har Opharvning og Omsaaning med Vaarsæd været nødvendig. Forfrugten har i de paagældende Tilfælde været Grønjord, oftest 1. Aars Kløvergræs, der er opløjet midt i September, umiddelbart før Hvedens Saaning (J. Christensen). I Havremarkerne er Angreb iagttaget mange Steder paa Mariageregnet (Sv. A. Rasmussen), en Del Steder paa Mols (C. Nørgaard Pedersen) og paa Frederiksborgegnet (H. E. Jensen).

HAVEBRUGSAFGRØDER.

Bladlus (*Aphididae*). Paa Frugttræerne optraadte Lusene tidligt, og Angrebene er almindelig udbredte, men kun i faa Indberetninger karakteriseres de som alvorlige.

Løvsnudebiller (*Phyllobius oblongus*). I en Frugtplantage i Nordsjælland forekom Billerne i usædvanlig Mængde. De fangedes i stort Tal i Limbælter sat om Stammerne i Foraarets Løb (Hardy-Hansen). Fra Hornum skrives, at Billerne gnavede af Knopperne paa Podekviste. Sprøjtning med Blyarsenat og Nikotin hjalp ikke (H. Sørensen).

Jordbærvikleren (*Acalla comariana*). Ved Varde-Esbjerg iagttoges enkelte stærke Angreb. Nikotinsprøjtning har været meget virksom (M. Sørensen).

Hindbærmøl (*Incurvaria rubiella*). I en Have i Hellerup og i en Frugtplantage ved Hørsholm optraadte dette Skadedyr i ret ondartet Grad. dette Skadedyr i ret ondartet Grad.

Pæregalmyg (*Contarinia pyrivora*). Angrebene er ofte meget ondartede. Fra Vejstrup-Sjølund skrives, at Myggene har holdt Indtog i enkelte Haver, hvor der aldrig før er bemærket Angreb (Chr. Straarup).

Frugttræspindemiden (*Paratetranychus pilosus*) er almindelig udbredt, men Angrebene har kun lokalt en ondartet Karakter paa nærværende Tidspunkt. Stærke Angreb er saaledes fundet paa Lolland-Falster (O. Skov) og i Sønderjylland, hvor man i flere Tilfælde kunde tælle 60—70 Mider pr. cm² Bladflade (A. Gylling).

PROSPER BOVIEN.